

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. ш. 148.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Займа адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИПРИМКА
20 сот.

До культурного світу!

ЗАКЛИК УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ РЯТУНКУ УКРАЇНИ.

Вмирає з голоду на очах Європи великий, багатоміліонний український народ. Вмирає-ть доведені до краю насильницьким визиском завойовника — червоної імперіалістичної Мос-кви — Радянська Україна й інші відведені обла-сті Радянського Союзу — як Кубань і Донщина, як, творять тепер т. зв. Північно-Кавказський край, а заселені також переважно українцями.

У результаті насильного вивласнювання землі й інвентаря коліс самостійним хлібороб-ам, у наслідку введення державної панщини, а формі т. зв. колективізації рільного господар-ства, і безжалісного забирання збіжжя від новіт-ніх білих невідьників для прогодування моско-вської піаночі, навістив Радянську Україну і Пів-нічно-Кавказський край нечуваний, невиданий айде в світі голод. Населення колишнього шпі-аїра Європи копає в голодових муках. Вмира-ють цілі села. Трупні голодних валяються по ву-лицях міст і на дорогах сіл. Прокидається лю-доїдство. А більшовницька влада, замість помо-ді, без жалю стягає останнє збіжжя з краю і ви-возить до Московщини та нечуваним терором заглушує великий протест.

Урядова преса в Радянському Союзі, — а йної там нема, — про голод населення і зну-щення над ним, розуміється, мовчить. Навпаки, більшовницька влада заявляє, що ніякого голо-ду нема, що це вигадка контрреволюціонерів та ітернаціоналістів. Але одночасно та сама влада забороняє кореспондентам закордонної преси виїздити на Україну і Північний Кавказ на тим самим потверджує, що там дійсно творяться страшні речі, про які всеж попадають останніми насими вістки і до європейської преси.

Насаджуючи примусом колективізацію в країні селян-хліборобів, північні насильники-російські більшовики, не здрігнувшись перед фізичним винищенням мільонів міцних, пра-цюючих селян за спротив чужій їм системі, що накладає на них пута рабства. Одних нищать на місці військовою силою, інших гонять сотнями тисяч у далекі північні сторони, де вони гин-уть масово з голоду і холоду, в тяжких умо-винах хаторжних робіт, рубаючи дерево у тай-зі, копаючи біломорський канал, виконуючи під батгами чекістів інші примусові роботи. Так найжорстокішим викорінено хоробру людину Ку-банщини, а Північно-Кубанському краю, так адесятковано населення цілих округ Радянської України, а одночасно спроваджують на україн-ські землі поселенців з російської півночі. Ро-бать це більшовницька Москва систематично і виважено, щоби стерти з лиця землі український народ і ліквідувати українську проблему.

З тією метою московська диктатура почала останніми часами нечуваний похід проти укра-їнського національного життя, ліквідуючи рештки назверхньої самостійності Української Соціалістичної Радянської Республіки, русифі-куючи адміністративний апарат і культурне життя на українських землях. Тисячі інтелегент-них працівників українців, навіть комуністів, айдають безсудними розстрілами та заслан-нями поза межі України, як контрреволюціоне-рів і ворогів славетної п'ятилітки та колективі-зації, що повернула багату країну в голодову пустиню.

Між „контрреволюціонери“ потрап навіть айвинячений український більшовик, заступ-ник голови Ради Народніх Комісарів і комісар

народньої освіти УСРР М. Скрипник, та на знак протесту проти екстермінаційної політики Мос-кви на українських землях покінчив самогуб-ством.

Такий стан у Радянській Україні й у інших підєднаних областях більшовицького царства. Він мусить потрясти совістю культурного світу і той культурний світ мусить підняти голос про-тесту проти нечуваного варварства, якого до-пускається більшовицька Росія супроти украї-нського народу, що хоче жити власним націо-нальним життям.

В столиці Галицької Землі у Львові, повстав Український Громадський Комітет Рятунку У-країни, зложений з представників українських послів у законодавчих установах Польщі й цен-

Забезпечення родини це скріплення моральної і матеріальної сили кожного народу. Обезпе-чть свою родину негайно в одинокому УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ.

„КАРПАТІЯ“,
Львів, Ринок ч. 38 (власна камениця).

тральних українських економічних та культур-них установ і організацій.

Комітет звертається з закликом до суспіль-ностей культурних народів світу, протестувати проти грабіжі, поневолення і фізичного вини-щування українського народу більшовицькою Москвою та має надію, що культурний світ прийде нам, що мешкаємо поза межами більшо-вицьких страхіть, з помічю для полєкшення до-лі голодуючих наших братів під московсько-більшовицьким пануванням.

Львів, дня 8. вересня 1933.

Італія і Совіти.

З голосів чужинної преси.

Рим, 7. вересня 1933.

По підписанні італійсько-совітського дого-вору всі італійські часописи розписались про його агу в політичному й економічному житті Європи. Політично, мовляв, Європа все більше ступає на шлях миру, а тим самим і економічно жде її розвиток і добробут. Кожний щоденник зазначив, що цей договір, це підкреслення важ-ливости пакту чотирьох. Зазначають також і ні-мецькі часописи, що Італії не було так важко договоритися зі Совітами, бо Італія ніколи з ні-жкими погрозами супроти Совітів не виступала. Вено й правда: Муссоліні, чи преса обмежува-лись до глузування над руйною ідеологією Совітів, до терпких завваг про „здобутки“ ко-муністичної революції.

До підписання цього договору дійшло — на нашу думку — ще й тому: більшовики, бачу-чи якого значіння набирає дипломатична ді-яльність Муссоліні в сучасний мент, постано-вили, чи то пак постарались самі дійти до цьо-го договору, надто тепер, коли вони без обиня-ків лізуть в обійми капіталістичних держав.

Останній „Тан“ так і пише: „Більшовики, щоби відсунути небезпеку, яка грозить їм від Німеччини, задумали покористуватись посеред-ництвом Італії, яка вже посередничить між Ні-меччиною і Австрією“.

Здогад „Тан-а“ дуже влучно-правдивий: більшовики тремтять за свою шкуру, тому їм не вадить шукати рятунку в того, що й досі те-має на Гітлера вплив.

Ще далі „Тан“ у тяжє статті каже: „З бо-ку політичного Італія, підписуючи цей договір, дає Совітам доказ, що договір чотирьох не є спрямований проти Союзу Совітів, як думали в Москві“...

У Москві, як вам уже певне відомо, з при-воду підписання італійсько-совітського дого-вору не скривана радість.

Преса інших держав Європи всяко говорить про це. І хоч італійські щоденники дають гучні заголовки коментарям європейської преси — як: „Італійсько-совітська угода й її політична далекосиגність“, — то ті коментарі мало пере-конують про справжню, конструктивну вартість і далекосигність цього договору.

А „Журналь де Женев“ з 6. вересня ц. р. просто виromo відноситься до італійсько-росі-йського договору. В передовиці „Le pacte italo-soviétique“ автор (П. Бріке), розглядаючи цей договір, питається, що стало головним чинником до заключення його? Бож з усього італійсько-

го експорту ледви четверта часть іде в СРСР. А совіти примушені й цей імпорт зменшити. Тор-гсвельний договір із 2. 8. 1930. Італії з Совітами приніс перший лиш розчарування.

Автором згаданої статті здається, що го-ловна ціля договору італійсько-російського, це та: Італія хоче затягнути Совіти у круг своєї гри й зайти малу антанту азад. Далше, що цей договір, це гра Риму з Парижем за впливи на сході. І тому подорож Еріо має зовсім окре-ме своє значіння. Бо Еріо, вихваляючи совіти, не робить цього лише зі свого особистого бо-ку: він заходитьсь втягнути совіти у круг ді-лаєнь — Парижа. Безперечно, він заходитьсь, щоби за всяку ціну оминути й не допустити, щоби Польща опинилась у безвихідному поло-женні між арміями Німеччини й Совітів.

Про Совіти у відношенні до неволених ни-ми народів, автор каже: „Закордонна політика Совітів, сьогодні, здається, опанована турбота-ми внутрішнього характеру. Комуністична дик-татура, дарма, що жорстока, сильно ослаблена. Деякі райони, як Україна, Кавказ, знаходяться у безнастанній прихованій революції. І вистачає, щоби одна іскра впала азові, а викликала по-жежу й змелаб Совіти із лиця землі. Гітлерів-ська Німеччина в першу чергу перелякала Сові-ти зовсім поважно. Ото й послідували пакти не-нападу з Польшею, Францією, Румунією. І Лі-твинов у цих пактах старається виразно, щоби зрадити й не допустити до нападу; бо, без сум-нію, треба бути обережним, щоби хтось із сто-рників України не підклав вогню під порохів-ню. І дивлючись із цього боку, подорож Еріо стає надто сумною. І ще більше сумною, що ста-рий демократ бенкетує з більшовиками тоді, коли Україну десятько голод, заслання, різни. Політика Франції й Італії й ті договори незлапа-ду зі Совітами у висновку затверджують і зне-навиджену тиранию над нещасливими наро-дами“.

Москва по душі автора „не зважаючи на небезпек, що загрожують їй тепер, зовсім не зрікаєсь мрії про всевітню гегемонію. Дока-зом цього є італійсько-совітський пакт. Але справді треба дивуватись, що уряди Італійський та французький, які мусіли мати добрі інфор-мації, жертвують своїми національними та єв-ропейськими інтересами для престіжу, дрібної ривалізації та хибних обчислень“.

В статті пана Бріке маємо цінне признання значіння України в московській політиці, може його зрозуміють незабаром і інші.

М. Зазамський

ФУТРА найновіші ПАРИСЬКІ МОДЕЛІ ФУТРЯНІ ШКІРИ найліпшої якості у величезнім виборі Ф-а БРАТИ РОТІ Сп. Львів пл. Марійська 8 Вибаглива кушнірська робітня Ціни конкуренційні!!!

Наша молодь і школа.

(Висліди одної анкети.)

II.

Одна з причин безробіття.

(Докінчення.)

Якщо нині зрозуміють як слід становище самі безробітні інтелігенти, розсіяні серед селянської маси і аукають своє знання і енергію на пропаганду гасла „свій до свого“, то за рік-два кожен з них матиме працю. Для тих, що не можуть добитися власного варстату праці, це одиникий вихід з безробіття.

Другий спосіб боротьби з безробіттям, це творення нових варстатів праці. Хто має їх творити? На це різно відповідають: суспільність, кооперація, родичі для дітей... Дійсність показує, що майже всі існуючі підприємства повстали завдяки почині тих, що потребували їх самі для себе. Нема сумніву, що для величезної більшості нашої молоді не створить варстату праці ніхто інший, тільки вона сама мусить це зробити. Інші допоможуть їм (наприклад капіталами), тіба тоді, як побачуть у цьому користь для себе.

Творити нові підприємства нелегко. До цього потрібна підготовка, якої нині наша молодь аправила не має. Про підготовку мусить їй дати наша школа. Тому до цієї школи треба нині ставити особливі вимоги — інші як давніше. Колись школа мала лише вивчувати кандидатів на готові посади, нині мусить виховувати людей, що потрапили би ці посади самі творити. До цього потрібне не лише само знання, але ще більше ті прикмети характеру, що рідяться про практичну життєздатність: одиниці, підприємчивість, меткість, витривалість. Їх мусять заціплювати і розвивати в молоді наші школи і то всі без винятку: вародні, середні і фахові. Виховання в молоді цієї господарської життєздатності мусить стати одним з найважливіших завдань нашої школи в нинішню пору. Без нього наші школи виводитимуть у світ безробітних, а всі плани на ліквідацію в нас безробіття залишаться тільки проєктами.

Як ця справа поставлена нині в наших приватних школах, про це говорять пророчисто відповіді на шесте питання анкети: які базання і плани маєте щодо своєї фахової праці. Більшість відповіла: „Дістати добру посаду... в кооперації, „Маслосоюзі“, „Рідній Школі“... Зовсім не видко свідомості, що тих посад нема і що на кожну, яка де опорожниться, вже їде по кількисот кандидатів. Коли наші школи навіть цієї свідомості не дали своїм абсолювентам, то що говорити про виховання молоді до підприємчивості, підготовку її до творення власних варстатів праці?

Лише у деяких листах абсолювентів фахових шкіл можна заважити проблески іншого духа: спроби числити на себе.

Висліди анкети дозволяють також робити деякі висновки і про громадянську вартість абсолювентів, а посередньо і про громадянське виховання наших шкіл.

Анкети вела формально „Рідна Школа“ безперечно заслужена, признана і шанована громадська установа. Вона зверталася до своїх колишніх учеників, ще й у їх власній справі. Треба бути вдячним, що відповість кожен, хто дістав анкетний листок. Усіх листків розіслано 572, з них 52 звернула почта з причини неточних адрес. Відповідей і то здебільша від тих, що є безробітних (ок), головню ті, в яких особиста потреба вграє ролі, не відігравали зовсім. Виходить, що 42 прц. абсолювентів не вважали потрібним написати „Рідній Школі“. Їх почування громадського обов'язку було за слабе, щоб спонукати їх написати в рядків у відповідь рідній установі, яка дала їм освіту. Чого можна налягати від них тоді, коли поважна хвилинка зажадала би від них тяжких обов'язків?

На жаль, це сумне свідчення не тільки для молоді, але і для шкіл, що її виховували. Виявляється там ще бракує до виховування обов'язку і громадянської дисципліни.

Справа навчання поставлена у наших школах здебільша ераково, зате виховання відігравало поважно кульгає, хоча саме воно повинно би бути найважливішим завданням нашої школи. Сама освіта може дати і чужа. Над цією справою пора би поважно подумати.

Р. Білинський.

Чергова „дія“ в житті Православної Церкви.

Про ненормальні відносини в Православній Церкві свідчать свіжі події з Почаївської Лаври з 10. вересня. У цей день — свято почаївського ігумена препод. Йова — величезна маса прочан зібралася до Почаєва.

Цей факт хотіли використати митрополит Діонісій і його московське оточення. Як повідомляла вже преса, митрополит почаївський відпустив мав бути одночасно маніфестацією української волинської пастви за честь митрополита Діонісія. Для цього задумали повторити ювілейні свята в нагоді 20 літ служби митропол. Діонісія в чині єпископа і 10-ліття в чині митрополита.

Як відомо, вже весною відбувся його ювілей у Варшаві в імені цілої митрополії в при-

сутності представників уряду і дипломатичної лужі. І нагло згорі був даний наказ повторити цей ювілей і саме на Волині. Дошукуючись причин цього дивного ювілею, з його ще дивнішими методами організації, треба, здається, познати його з якоюсь близькою невідомою завуальованою грою між митрополитом Діонісієм і урядом. Дуже можливо, що в цю гру входить справа державного задержання митрополитом двох архієпископських катедр — варшавської і волинської — з явній суперечності з канонами Церкви. Адже вже від кількох літ горлає „Українська Нина“ за українським єпископом на Волині, недавно вже і вся польська проурядова преса заговорила про розмосковлення Церкви, — а справа все стоїть по старому.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 14. ВЕРЕСНЯ 1933.
ГАЛАКТИОН ЧІПКА.

Спомини з гір.

III.

Ще не розігнався я до третьої частини своїх споминів, а вже на дві перші дістав запити, відповіді і доповнення. Це відноситься до села Спас, його Книжої гори, до Лаврова і його історії. Видно наше громадянство не таке вже байдуже до того, що діялось колись на нашій а своїй землі.

Найбільшу радість справила мені „Бойківщина“, що тихо, без гамору і шуму виходить до чвертьрік у Самборі. В „Бойківщині“ є стаття д-ра Кобільника саме про те все, про що я згадував, а з якої ясно виходить, що я не перший зацікавився „Книжою горою“. Богу дякувати!

А коли є такі люди, то я з легким серцем можу цю справу лишити на боці і перебрисати в інші сторони симпатичної бойківської землі. Стрільбиці.

Також стара-стара місцевість, один з бастионів колишнього оборонного трикутника. Вже й сама назва вказує на те. А підчас мого побуту в домі пп. Марковських я ще підтвердив її, бо настрівляв стільки „биків“ у бріджу, що мало що не зарікся загальною зірвати з фабрики „Фердинанд Пятійк і Сини“. Прошу собі уявити: Пані Дому заголошує „без адута“, я маю два аси, всі кольори обсаджені і підношу на „три без адута“. Противники не мали партії, підтягають на чотири пік, Пані Дому „пас“, а я маючи таку сильну карту також „пас“, навіть без контри. З того зачалось. Противники впали, але я „запас“ карту і ми програли робра.

Були Стрільбиці бастионом і лишилися ним.

Там працював довгий час посол о. Яворський, там ліси „Дністра“ і П. П. Марковських. В селі гарна кооперація і „Народний Дім“, люди свідомі і не дурні. Одним словом пахне твердинею. Не мають тільки зрозуміння для дороги через своє село. Моглаб бути ціла така, як той кусень, який зробили своїм коштом власники лісового маєтку. Але це вже вроджена прикмета кожного українського села і благодатний вплив високого дорожнього податку.

Ця дорога багато завинила в тім, що я так довго сидів у Стрільбицах, за що сердечно моїх Господарів перепрошую, не обіцяючи на будуче поправки. Ніколи не можна безкарно так розпускати мішуха: годувати, водити „на цапа“, організувати партію до бріджа і загально упримювати йому всіма способами час. Воно мститься і зараз і на будуче.

Але при сильній волі виїхати таки можна і я виїхав. Тим разом у справедливій горі, на справедливий гірський мід, справедливий пеструги і справедливую гірську купіль — до Ясінки та ще й Масьової.

Чому вона Ясінка — це мені ясно, але чому Масьова — ніяк не розгадаю. Хто це був той Мась чи Масьо, якої віри і народности, що робив і звідки від нього пішла назва на ціле село? На щастя я не їхав на дослід чи розкопки і тому ця kwestія не попусувала мені побуту в тім далекому закутку, де гори багато гарніші як люди, а люди багато цікавіші як виглядають.

Дорога від залізничі майже весь час попри ріку Стрий. Ідем і з дива не можеш виїти: Чи справді ця велика ріка тільки доплив Дністра? Адже вона три рази більша від нього, а про глибину моглиб сказати найліпше ті, які що року збільшують число потопельників. Візник мого всього господаря сам кілька разів мало що не втиснувся, тому дещо розказує з власного досвіду. „Вода — каже — вибиває ями і під сподом пас, а знепах нічого не видно. Ось тут — пока-

зує рукою на темно-синє плесо — є сім метрів глибини! Я в те не дуже вірю, але доказувати неправду не маю охоти, бо ауж вода справді під сподом рве. Пропав би фейлетон про Ясінку, банька гірського меду, кілька великих пестругів на маслі і загально прекрасний мій побут у П. П. Яворських.

Ясінка.

Село нічим незамітне, хіба тим, що має гарну церкву, гостинне надлісництво, голосує на „одинку“ і недавно дуже погоріло. Нарізі на неадавичайної раси, здається має домішку татарської крові (найвище 80—90 проц.) і те татарів дуже збідованих.

Церква справді гарна, а якби не білі муровані стовпи, що тримають піддаша — моглаб стояти в музею. Отець парох, показуючи мені її, додає, що навіть сам д-р Драган хвалив цю церкву, коли в своїй „церквознавчій“ мандрівці забрав до Ясінки. Не знаю чи бачив він і св. Ян Кантога, що висить у куті під дахом Ріки. Бив його певно якийсь ясінький Архангел і цікаво вирізьбив. Дав йому козацькі зуси, стрийські коси і бороду аля Дорошенка. Шанс фігура, шкода що не в музею.

Написав я вгорі, що Ясінка мало чим знаменна, а тепер мушу справити. Ні, вона дуже знаменна, а саме старим і молодим поколінням.

Почав я розмову зі старшим.

— Ви були на українській війні? — питаю.

— Ще чого. Я прийшов з „пайну“, то ж мені другої війни не хотілося.

— А тепер як вам ведеться?

— Як є „уродзай“ то нічого собі.

А з молодим і наймолодшим поколінням то й розмови не треба було.

Вечором, коли сонце сховалося за „Дністр“, а сінній сумерк наляг на ясіньку долину, йдемо на ріці вулиця гула. Стояв я і думав: Мольний напіл весь час чинив спробу...

ЩО КАЖУТЬ АВСТРИЙСЬКІ СТАРШИНИ-ВІТКАЧІ.

БЕРЛІН, 12. 9. ПАТ. Два австрійські старшини, які втекли до Німеччини, оголосили отвертого листа до австрійського міністра національної оборони, в якому оправдують утечу з рядів суперечкою із конституцією поведінкою теперішнього австрійського уряду. Поручають всякими можливими засобами поборювати теперішній режим в Австрії.

НІМЕЦЬКА ДЕФЕНЗИВА ТА ФР. МАНЕВРИ.

ПАРИЖ, 12. 9. ПАТ. Згідно з повідомленнями „Матена“ французькі військові кола одержали вістку, що німецька дефензива цікавиться передовсім переводжуваними тепер підчас французьких маневрів пробами моторизації армії. Агенти французької контррозвідки перехопили інструкцію німецького штабу, вислану в цій справі німецьким шпіонам.

ЗА СТВОРЕННЯ СИЛЬНОГО СЕЛЯНСТВА В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 12. 9. ПАТ. Президент Ляндбунду Майнберг висловив в Анде промову в присутності 9.000 селян, присвячену колонізаційному питанню держави. Бесідник підкреслив вагу створення сильного селянського стану в Німеччині; своє домагання мотивував тим, що по другому боці сх. кордону Німеччини живе польський нарід, який розвивається, а по німецькому боці на прикордонній смузі від століть триває еміграція на захід. Нац. соціалістична селянська політика хоче позбавити повітря сх. терени, які не дадуться оборонити скорострілами, охоронити поясом селянських загород.

ВІДНОВЛЕННЯ РОЗБРОЙНИХ ПЕРЕГОВОРІВ.

Нарада між Норманом Дейвісом та сером Джоном Саймоном, що відбулася 7. п. м. в Лондоні, розпочинає наново переговори в справі розбровення, що так нещасливо скінчилися в Женеві. Темою цієї наради мав між іншим бути й французький проект контролю розбровення. Деякі часописи подають, що Зл. Держави поставляться прихильно до контролю зброї в Європі. Деякі інші, що французи залякують конвенцію справжнього розбровення. Для 18. вересня мають відбутися французько-англійські наради в Парижі з участю Нормана Дейвіса.

Оскільки можна здогадуватися на основі висловів Дипломатично-Політичної Кореспонденції в Берліні, в Німеччині ставляться досить скептично до нових розбровених проєктів. Подорож Еріо до Москви цей скептицизм цілком оправдує.

(УКБЮРО ЖЕНЕВА.)

КОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 12. 9. ПАТ. На мітингу проти арештування в Німеччині комуністів, обвинувачених у підпалі райхстагу зібралось багато народу. У вулицях, сусідючих з вул. Ваграм прийшло до сотень іх поліція. На бульварі Ваграм комуністи, що були в каварні, обкидали поліцію століями та склянками.

У зборах узяли участь усі верстви фр. суспільності. В салі розвішані транспаренти з протигітлерівськими написами. Париський адвокат Джафері в промові доказував, що арештовані комуністи невинні, а винуватий у підпалі райхстагу прусський прем'єр Герінг, який зробив це, щоб мати претекст до переслідування опозиції. Адв. Торес доказував, що слістство та аспірація в Ляйпцигу розправа це народія справедливості. Промовляв ще письменник Ервін Кім і сестра арештованого болгарина Дімітрова, яка дякувала обом адвокатам за оборону її брата. Маніфестація перетилася до пізньої ночі. Юрба старалася дістати під німцьку амбасаду та поліція не допустила до того. Ухвалені резолюції переслали міжнародній саліній комісії, яка збереться 14. вересня в Лондоні.

ПРАПОР „ШТРАСБУРГ“.

ПАРИЖ, 12. 9. ПАТ. Французька преса обурється, що прапор, який Гітлер на маніфестації вручив пробовому відділенню в Кель на французькому лордоні, називався не іменем того міста, лише іменем столиці Альзасії, Штрасбурга. Це доказ, що тому батальйону виначили як місце постю Штрасбург, а не Кель. „Еко де Парі“ підкреслює, що це виразно говорить про багнана німецької відплати. Часопис домагається, щоб французька амбасаді інтервенювала в тій справі в німецькому уряді.

ФРАНЦУСЬКИЙ МІНІСТР У ЛЬВОВІ.

У середу, 13. вересня в подорожі з Парижа до Москви вирушиться у Львів французький міністр летунства Кот. Прилетить літаком із Празі ок. 10. год. передпол. Літак осиде в Скізлові на цивільному летунському майдані.

СТРАШНА ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА.

ВІДЕНЬ, 12. 9. ПАТ. З Любляни повідомляють: Нині в год. 8. рано біля Любляни на летунському шляху Любляни-Оушак, який отворили тому 14 днів, упав комунікаційний літак й в подорожніми, пільотом і механіком. Літак ударив об мур заведення для божевільних і розбився. Всі пасажири та алого згнунали.

НОВИНКИ

— Футра мужеські й жіночі виконув по найновішим фасонам дешеві й солідно Евген Говікович, Львів, ул. Домініканська ч. 4. 324 5-30

— ВЕРНУВ І ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні, Сикстуська 17 від 9—1 і від 3—6. НАСС. 356 2-8

— 100 вільних посад. Потрібні: техніки, кваліфіковані і некваліфіковані робітники, агенти, бюрові сили, стенотипістки, шофери, для кооперативної фабрики „Суспільний Промисл“ — якщо кожна українська родина уживатиме лише знаменитої цинкорії „Луна“. Українські жінки! Жалайте по всіх крамницях цинкорії „Луна“, бо в такий спосіб в короткому часі створите нові верстати праці для Ваших мужів, братів, сестер і дітей. 291

— Монументальна праця українця про чеського письменника. „Прагер Прессе“ з 10. ц. м. приносить звістку про монументальну працю допента Українського Педагогічного Інституту в Празі Григора Омелеченка про твір чеського письменника Гавлічка-Боровського „Хрест св. Володимира“. Праця ця написана по чеськи і видана за допомогою міністерства освіти і Академії Наук і Мистецтв. У першій частині автор розсліджує всі досі відомі рукописи та копії поеми і доходить до ясного зображення творчого процесу Гавлічка; у другій частині порівнює він всі видання „Хресту“ і описує їх точно; у третій переданий первісний текст поеми. Книжка видана в 500 нумерованих примірниках і має 124 репродукцій.

— Членами львівської рілльничої палати з виборів повітового самоврядування стали в ставіславській округі: Марія Ярошинський і Ян Щепанович, з коломиїської: Йосиф Ярузельський і Йосиф Таранюк, із стрийської округи: Корнелій Кішечунович і о. Степан Яворський.

— Наглі суди у Львові. В четвер 14. вересня судитимуть Миколу Медіку, родом з Раданщини, під замітом злочини шпигунства. — 18. вересня відбудеться наглий суд над трьома убивцями з Колодза: Нікратовичем, Жуланецьким і Шафранським за вбивство родини Фельда та господаря Стельмаха.

— Знаменні маневри. В районі Станиславова відбудуться корпусні маневри, в яких візьме теж участь марш. Пілсудський. На маневри запрошено 20 заграничних офіцерів, між якимиходиться два французькі генерали та представники армії радянської, німецької, італійської, австрійської, еспанської і т. д.

— Залізнична знижка для студентів. Міністерство залізниць в порозумінні з міністерством освіти продовжило важність посвідок до освітніх залізничних знижок, виданих академічними школами, до 9. вересня ц. р.

— Летунська катастрофа. З Варшави вилетіли 11. ц. м. плак. Філіповіч, директор департаменту цивільного летунства і кпт. Левоневський, щоб побити міжнародний рекорд лету в простій лінії без осідання. Вибралися на Москву, звідки мали спрямуватися просто на схід понад Сибір до Владивостоку. До Москви долетіли швидко, однак даліше на сході постигла їх катастрофа. Коло міста Чебоксари, 90 км. на захід від Казані щось з ними сталося. Московський комісаріат закорд. справ повідомляє, що летун, який вів апарат, мабуть Левоневський, тяжко поранений. Другий летун, мабуть Філіповіч, вискочив легкопадом і врятувався. Радянська влада поспішила їм з допомогою і вислала з Москви літак на місце катастрофи. На місце катастрофи відлетів літаком секретар польського посольства в Москві, Забвало.

— Вбили ексекютора. В ставі біля Вітрогоші найшли змасакрованого Н. Глемба, трупа ексекютора скарбового уряду із Вижека. Ексекютор став жертвою бандитів, які знали, що Глемб, вертаючись із села, мав при собі більшу грошеву суму з податків.

— Краєва хроніка. У Войниліві вломилася злоді до мешкання. Рибки Кальмита і вкрали готівкою 250 доларів і 1.100 зол., вкелі на 300 дол. та аскураційну полісу на 900 дол. — В Коростові біля Сколього згоріла вілла Луна Рапая разом з господарськими будинками вартості 10.000 зол.

— Злодії переодіаються за поліцаї. До залізничної каси при вул. Товарній у Варшаві прийшли вночі три злодії, з яких два були переодіті за поліцаї, а один за залізничника і стероризував двох польових сторожів.

РЕВМАТИЧНІ БОЛІ

у суглобах і м'язях, неврастгію і болі голови успішно заспокоюють і усувають таблеткі Тогаль. Тогаль не дає призибуватися сечовому kwasові, вбиваючи у самій основі ці недомогання. Тогаль зрештою не ділає шкідливо.

Дістати можна у всіх апіках. Nr. Reg. 1364.

втрата свідомості. Опісля розпорили касу „рак“ і забрали з неї 71.360 зол. готівкою та 35.000 золотих чеками. Неприхоплени ніким, відійшли з добитою спокійно, полишаючи сторожа звязаного і без пам'яті. Шойно на другий день вранці найшли тяжко побитого сторожа і відставили до шпиталю. Влому могли доконати тільки люди, що знали добре терен.

— Хто виграв на лотерії? Деятого дня тягнення класової лотерії впали виграні на такі числа: 50.000 зол. на ч. 86373, 15.000 зол. на ч. 61839, 142528, 10.000 зол. на ч. 5779, 132025, 5.000 зол. на ч. 53611, 95431, 107294, 108767, 2.000 зол. на ч. 9223, 10217, 29269, 42398, 51863, 66026, 84189, 90258, 109647, 122835, 125272, 137647, 150205, 1.000 зол. на ч. 1068, 4444, 7099, 11721, 12169, 12288, 12753, 31590, 32473, 34452, 38902, 41802, 55252, 58209, 66461, 78929, 83129, 83384, 84244, 92310, 91696, 95291, 96443, 97362, 103752, 106700, 117594, 121270, 122422, 125625, 127643, 132152, 133942, 137909, 139836, 145863, 150937, 5.000 зол. на ч. 2281, 31422, 43210, 61978, 62127, 101737, 2.000 зол. на ч. 9460, 12426, 12621, 35681, 38537, 45670, 62195, 72563, 91043, 109137, 110350, 111183, 116694, 141721, 142593, 1.000 зол. на ч. 748, 2910, 6166, 10320, 11712, 17735, 18368, 24844, 27927, 36447, 37727, 42689, 44962, 47363, 48452, 51997, 52962, 58703, 64163, 68206, 75116, 75382, 77901, 80019, 91045, 93309, 94961, 98695, 102833, 108003, 118197, 120292, 120557, 126013, 129962, 132797, 135828, 136633, 142681, 145778.

— Ріжні вістки. В Геремі згорів замок, в якому находилася гітлерівська кадра праці. Пожежа повстала в кількох місцях одночасно. — В Мамаї біля Констанци впав наслідком моторового дефекту гідроплан, причому згнули два румунські офіцери.

— Де Пінедо покінчив самогубством? Як відомо, славний італійський летун маркіз Де Пінедо згорів у своїм літаку „Санта Люція“, яким хотів перелетіти з Нью Йорку до Багдаду без осідання, щоб побити рекорд Колоса та Росія Тим літаком Де Пінедо вже двічі перелетів Атлантику, тому — як пишуть американські газети — цікаве, що тепер згинув він так трагічно. Тому два роки Мусоліні вислав, чи правильніше заслав Де Пінедо до Бразилії. На американським летунським майдані Флорйд Бенет біля Нью Йорку, відки мав летіти до Багдаду, Де Пінедо не зодягнувся по летунськи, лише мав на собі звичайну ранішню одіжку та патники, які носив у спальні. Перед летом сказав приятелям, що як прилетить над Рим, скине з літака Мусолініму листа, в якому вкелить його про свою вірність і любов до рідного краю та короля. При катастрофі асі бачили, що коли полум'я охопило літак, Де Пінедо й не думав рятуватися, а стояв непорушний з руками, зложеними навхрест. „Нюз Кроніка“ у звязку зі смертю Де Пінедо пригадає, що летун мав конфлікт з Мусолінім з тієї причини, що залишався до королівни прищесі Джованні. Та Мусоліні вже тоді признав її для болгарського короля Бориса. Тому, що звязок Де Пінедо перекреслює був би політичні плани Мусоліні, він вислав його до Бразилії. Де Пінедо аїхав до Бразилії, то літаком повідомив, що виступає з італійської летунської служби. Між рештками Де Пінедового літака найшли фотографію дочки італійського короля Джованні, що тепер є жінкою болгарського короля Бориса. Фотографію підписала Джованні. Крім того найшли ще одну фотографію якоїсь жінки, та тоді пізнати хто то, бо фотографія обгоріла.

— Шість тисяч професорів без посад. Бука рещтенський шоденник „Курентуа“ подає у передовні, що в Рункії крім 7000 безробітних учителів є поверх 6.000 іспитованих професорів середніх шкіл без посад. Деякі з них більше як 10 літ шукають даремно за кусником хліба.

3 листів до Редакції.

В справі „Снілки Українських Агрономів“.

Високоповажний Пане Редакторе.

У зв'язку зі статтею в ч. 232 „Діла“ з дня 5

ц. м. п. в. „112.000 зол.“. Про скандал „Снілки Українських Агрономів“ та п. п. Воробчи й Охонки — не відомі помістити огляд моїх

кількох сів виснаження і то тим більше, що того виснаження автор статті виважено від мене зоматгається.

„Спілку Українських Агрономів“ засновано в 1925 р. Мені прийняли до управи „Спілки“ в другій половині 1929 р. як референта та організатора насінного відділу. Перед тим працював я як управитель досвідно-насінної станції в добрах баронів Гейц-Окопівських. На тому становищі мав я нагоду також познайомитися з працею польських досвідно-продукційних насінних станцій на нашій національній території. На основі придбаного досвіду прийшов я до переконання, що прийшов уже і у нас час подумати над удосконаленням сільсько-господарської продукції та над організацією кооперативного збуту земледілів, як етапу до економічної еманіпації нашого села. Тому прийняв я запропоноване мені місце в „Спілці Укр. Агр.“, уважаючи, що на цьому становищі зможу працювати в згаданому вище напрямку.

Завгажований до ведення насінної акції, посвятився я виключно праці в тій діяльності, уважачи справи фінансів та книговодства за шось, до чого я найменше покликаний; на ділі я цими справами не займався. Великі обороти вказували, що „Спілка“ прирощенням темном розвивається, та з другої сторони тяжко було зорієнтуватися в дійсній фінансовій стані кооперативу, бо біляси за 1927-28 рр. не були ще зладжені, а ціловий 1929 р. не був ще майже сакнижкований. Та зразу звернули мою увагу хибні основи, на яких була побудована „Спілка“ і які з погіршенням кон'юнктури мусіли довести до її упадку. Маючи своїми членами виключно агрономів, могла вона бути хіба їх станомою організацією, а лікони сільсько-господарської кооперативу. Не маючи членами різняків-продуктивів, обслуговувала вона привагдних відборців, які — як пісеньці показалося — натягнули „Спілку“ на великі суми. У вічній погоні за клієнтами, приєднувала їх „Спілка“ легким кредитуванням товару і давала нераз товар на умовах далеко крапших, як мала їх сама у гуртівника або фабриканта. На тлі торговельної конкуренції доходило дуже часто до конфліктів з Повітовими Союзами Кооперативів, на яких удержанні були агрономи,

члени „Спілки“, а Ревізійний Союз Кооперативів слав оправданно гострі упімаєння за ломання кооперативної дисципліни.

Пригладившись цьому всьому, прийшов я до переконання, що треба конче перебудувати „Спілку“ та звернути її діяльність з чисто торговельної в напрямі продукції насіння і земледілів та організації їх збуту. Щоб осягнути намічену ціль, треба було притягнути в члени „Спілки“ хліборобів-продуктивів, що були би матеріально зацікавлені в наміченій акції. Не без спротивів деяких членів управи і надз. ради, загальні збори „Спілки“, що відбулися 4. VII. 1930, одобрили мій план. Тоді став я переговорувати з визначнішими українськими хліборобами-землевласниками. Коли на опітнім засіданні управи „Спілки“ й організаційного комітету українських хліборобів дня 13. X. 1930, інспектор Ревіз. Союзу У. К. п. Дуткевич ствердив вдоволюючий стан „Спілки“, а тільки осудив методи її діяльності, здавалося, що переміна „Спілки Укр. Агр.“ у „Спілку Українських Хліборобів-Продуктивів“ — це питання недалекокої будучності. На цьому засіданні постановлено відбутися дня 30. XII. 1930 загальні збори „Спілки“, на яких мала бути довершена переорганізація, а комітет хліборобів мав поставити до диспозиції нової управи 5.000 дол., що вистарчало і для санації „Спілки“, і для започаткування нової діяльності.

Та в міжчасі настали події, що не дали довести до кінця зачатого діла. Катастрофальний спадок цін збіжжя в осені 1930 р. здержав майже зовсім приплив нових замовлень. Відомі події в тому ж часі перервали нормальний приплив рат за поборні товари, упіменення, висилані до довжників, лишались без відповіді, кореспонденція з Волинню майже зовсім припинилася. Фінансовий недобір „Спілки“ більшав. Показувались наслідки старих гріхів — легкodusного кредитування за часів доброї кон'юнктури. І тому не могли вже нічого загальні збори, скликані в грудні 1930 р. і січні та люті 1931 р. Час та обставини вже ніяк не сприяли санації і ціла акція переорганізації показалося спієненою. Дальший хід подій — це вже підготування до курсу.

Така була моя доля в „Спілці“ Українських Агрономів. Увесь час старався я виступити до ганебної катастрофи і з неможливістю створити сильну та самоборобську еліту зах.-українських земель. Кооператива та могла стати підвалиною земельно-кооперативного збуту земледілів, котра то діяльність лежить у нас обломом.

Стверджую при цьому, що і в наші часи кооперативу, і в часописом „Нове Село“ не має від початку і не має нічого спільного.

Приміть, Високоповажаний Пана Редаторе, вислови правдивої пошани.

Інж. Богдан Радзитор

Прага, 1. вересня 1933.

Вельмишановний Пана Редаторе!
Не відмовте, будь ласка, на сторінках Вашого журналу помістити отое:

З приводу моєї статті в ч. 112 „Діла“ п. Григорія у своєму органі „Україна“ ч. 7. писав, що мій твір „Литературна історично-неграмотність української мови“ „Руси“, в чеському перекладі (sic) „Руси“ „Росіяни“; і тимсамим я ніби то припав до „Литературної неграмотності“.

Очевидно, п. Григорія не знав, що по чеському „Руси“ (прикметник — „руський“) означає: „російський“. Оскільки п. Григорія така конта зотримати терміну „Руси“, „руський“, то треба було сказати, що мова йде про москалів, а про тій (чи) ський) нарід, який мав прийти на Україну після 1. X. грамотність чеського читача.

Таксамо я не допустився був ніякої „каліграфічної гектарамі, бож я зграюно писав, що треба було зупинити а десятих на гектарах. Трохи ширше а зграюно виправді не зашкодило.

Замість того, щоби „ображуватися“ і написати про неграмотним, ліпше було, аби п. Григорія така зупинити нашої ради і виправити на сторінках „Народного Зору“ свої помилки.

Прощу, Пана Редаторе, прийняти вислови моєї щирої пошани.

П. Григор

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 13. XI. год. 7.30 веч. „Фрай-лайн Доктор“.

Четвер, 14. IX. год. 7.30 веч. „Фрай-лайн Доктор“.

П'ятниця, 15. IX. год. 7.30 веч. „Фрай-лайн Доктор“.

Театр Різноманитностей.

Середа, 13. IX. год. 7.30 веч. „Неприятелька мушин“.

Четвер, 14. IX. год. 7.30 веч. „Неприятелька мушин“ (Закуп. вистава).

П'ятниця, 15. IX. год. 7.30 веч. „Неприятелька мушин“.

Кіна.

АДРІА: „Опір в опері“

АПОЛЬО: „Страшна катастрофа в ко-пальні в Тібо“.

АТЛАНТИК: „Пісня серця“.

КАСІНО: Фліп і Фляп.

КОПЕРНИК: „Прощання зі зброєю“ (Гері Купер).

КОЛІСЕН: „Білий мустанг“, ревія „Ро-жевий вальс“.

МАРУСЕНЬКА: „Прощання зі зброєю“ (Гері Купер).

МІРАЖ: „Мароканські ночі кохання“.

МУЗА: „Королева скорості“.

ПАЛЯС: „Алотагт його Великості“ Вааста Вуріан).

ПАН: „Мухи“ та ревія.

ревія (виступ львівських артистів).

ПАСАЖ: „Вязень із Каенни“ та „Фліп і Фляп за кратами“.

СТИЛЕВЕ: „Мужчини в її житті“, ре-вія „Шіую ручки“.

ХИМЕРА: „Пісня ночі“ (П. Кепура).

УТІХА: „Бунт молодості“ й ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 13. вересня 1933.

Братислава (279,3) 10.10 Концерт, 17.55 Аудіція, мад. пісні; Міяно (331,4) 11.15, 13.00 Музика; Штрасбург (345,2) 15.30 Концерт; Ляйпціг (389,6) 21.30 „Директор театру“ оп. Моцарта; Берлін (419) 20.05 Нар. пісні; Рим (441,2) 12.00, 17.15 Концерт; Лонгенберг (472,4) 20.05 Оп. музика; Відень (518,2) 12.00, 13.10 Концерт; Мінхен (532,9) 20.00 „Царевич“ оп. Легаря; Будапешт (550,5) 17.30 Фортені, 18.45

Циг. музика; Харків (937,5) 9.00 Концерт смич. інструментів, 13.50 Концерт для села, 15.00 Етногр. концерт для молоді, 18.00 Молоді українські композитори, 19.30 Спів, рецитатії, гумор, музика; Москва (1000) 17.25 „Царська наречена“ оп. Римського-Корсакова (Сталін 424,3 м.), 17.25 „Отель“ оп. Верді (одсв. 720 м.).

Четвер, 14. вересня 1933.

Франкфурт н. М. (259,3) 13.30, 20.25 Концерт; Братислава (279,3) 14.50 Концерт, 18.25 Скрипка; Міяно (331,4) 17.00 Муз. вечорина; Ляйпціг (389,6) 16.30 Концерт; Білгород (429,7) 21.10 П'єси; Стокгольм (435,4) 19.00 Спів, 19.50 „Джамедат“ оп. Біветта; Прага (488,6) 17.25 Муз. аудіція для дітей, 19.30 „Тайна“ оп. Сметани; Відень (518,1) 12.00, 13.10 Концерт, 17.20 Солісти, 18.25 „Валькірія“ оп. Вагнера; Будапешт (550,5) 19.05 Військ. оркестра; Харків (937,5) 9.00, 15.00 Концерт, 18.00 Комедія, 19.00 Концерт за „Березією“, Москва (1000) 16.00 „Травнева ніч“ оп. Римського-Корсакова (Сталін 424,3 м.), 17.25 „Русалка“ оп. Даргомижського (Досв. 720 м.).

Львівське радіо.

Середа, 13. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 17.15, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжжя бжжа; 16.00 Концерт оркестри; 17.45 „У шкельських горах“; 18.05 Камеральний концерт; 19.10 Літер. четвертьгодина; 19.30 Трансм. зі сали Музикферайну в Відні; Академія з нагоди 250. роковин лизволення Відня; 21.00 Концерт оркестри, співа (Ал. Добос, тенор); 22.25 Спортивні вист. ки.

Четвер, 14. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.35 Концерт; 12.05, 12.55, 15.00, 15.15, 15.50, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжжя бжжа; 16.00 Для дітей: „З королем під Відень“ (Бей. Герца); 16.30 П'єси (Дзямеджика); 17.00 Відчит із жон. ділянки; 17.15 Музика, спів (Ленковська-Славинська); 18.15 У поліській джунглі; 18.35 Легка музика; 19.40 „Торунь“; 20.00 Концерт оркестри, співа (Назворт Умберто Мачея); 21.00 Річни. комунікат; 22.00 Легка й популярні твори (Горовіц, тенор); 22.15 Танкова музика; 22.25 Спортивні вист. ки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У вісторок Банк Польський платив за долара 6.25 зол. У приватних оборотах платили по 6.35 зол.
Золото: долари 9.04—9.08; корони 37.90 до 38.20; франки 36.70—36.90; дукати 83.80—84.15

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.75, 125.06, 124.44; Данціг 173.50, 173.93, 173.07; Голандія 360.50, 361.60, 359.80; Лондон 28.67, 28.82, 28.52; Париж 34.91; Прага 26.50, 26.44; Швайцарія 172.86, 173.29, 172.43; Італія 47.15, 47.38, 46.92; Берлін 213.20, неодностайні.

АКЦІЇ

Банк Польський 82 і три четврті до 80.

ЗБІЖЖЕ

л. Підволочиська зьомо Львів
Пшениця 19.75—20.25 21.25—21.75
Пшениця збірна 18.75—19.25 20.25—20.75
Жито 13.25—13.75 14.75—15.00
Жито військ. 14.00—14.30 15.50—16.00
Овес військ. 11.75—12.25 13.25—13.75
Овес 10.50—11.00 12.00—12.50
Кукурудза 24.50—25.00
Гречка 18.00—18.50
Ріпак озимий 34.50—35.50
Вісвіки житні 6.25—6.50 6.25—6.50
Вісвіки пшен. 6.—6.25 7.—8.—
Крупи греч. 33.00—34.00
Мука аюкс. пшен. 40.00—42.00
Мука пшен. 50 проц. 38.00—40.00
Мука пшен. 60 проц. 36.00—38.00
Мука житня 55 проц. 27.00—27.50
Мука житня 65 проц. 25.50—26.00
Мука житня ситкова 16.00—17.00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 11. і 12. IX.: масло 2.50, молоко 15 сот., сметана 70 сот., яйця 3.90 зол. за копу. Тенденція на масло і яйця удержана на сметану і молоко слаба

Новий Самоуправний Закон

Д-РА СТЕПАНА БАРАНА.

Ціна 40 сотиків

з поштовою пересилкою 55 сотиків.

Висилає Адміністрація „Діла“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЦІНИ КРІЗОВИ!!! Відома Школа і Рибна жіночого кравецтва приймає замовлення і перерізки. М. КОЗЛОВСЬКА, Адама демічна 22/1.

ПОКІЙ соняшний, фронтоний, димний, поперх — вул. Богуславського ч. 5, біля Лавара.

ВУГОЛЬ: Калитка, Байка 14. Тел. 203

ЦІНИ КРІЗОВИ!!! Відома і загальна школа Вища Школа крою, шиття і владування, приймає учениці і замовляє робіт. М. КОЗЛОВСЬКА, Адама демічна 22/1.

ТОРТИ, медівники, мафіяники, чизки, бішкоти власного виробу доставляють „Фортуна Нова“ Львів, вул. Корняковського 23. Подрібна продаж у власних сал у Львові, вул. Руська 20.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Вуголь - Кокс - Дерев

в найдобріших якостях доставляють

„НАРОДНІЯ ТОРГОВІЛЯ“

Львів, Ринок 38.

Інформації: Бюро — Львів, Ринок 38 та склади: Ринок 38, Личківська 38, пл. Вільчевського 3 та Горюха 264

Одине українське

мило до голівки

„ФАМОЗА“

Вже продається — Висилає коду